

RAHVUSVAHELINE BESTSELLER

TAGASI VAATAMATA

TRACY BUCHANAN

Tracy Buchanan
No Turning Back
2016

*Raamatu eesti keeles kirjastamise õigus kuulub
eranditult kirjastusele ERSEN.
Selle raamatu reprodutseerimine, tõlkimine ja levitamine
ilma valdaja loata on õigusvastane
ja seadusega karistatav.*

See raamat on väljamõeldis. Nimed, tegelased ja sündmused on autori väljamõeldis. Kõik sarnasused tegelike inimeste, elus või surnud, sündmuste või paikadega on üleni juhuslikud.

Kaane kujundanud Reet Helm
Toimetanud Viivi Variksaar
Korrektor Inna Viires

Copyright © Tracy Buchanan 2016
All rights reserved.
© 2017 Kirjastus ERSEN

M08331517
ISBN 978-9949-82-120-4

Kõik kirjastuse ERSEN raamatud ja e-raamatud on saadaval veebipoest
www.ersen.ee

Minu imelisele emale

Proloog

Esimene

Nihutan oma jalgu, et saaksin piiluda üles valguse poole. Valuvärinad liiguvad mööda mu kaelakõõluseid, piki sääremarju ja mööda õlga. Aga see on seda väärt. Põgus puhkepaus pimedusest.

Valgus on nagu nektar: mahekollane, keerleb koos tolmuosakestega Avan oma suu, kujutlen, et joon seda, peaaegu tunnen seda oma kuivanud kurgust alla libisemas, täitmas mind heledusega, mis ehk tervendab mu sinikad.

On õrn valguskuma ja ülal liigub vari. Mõtlen hetkele, mil meie teed ristusid.

Oh jumal, kas see on tõesti päriselt? Raputan pead, et kuidagi oma mõtteid kontrollida ja mu põsk kraabib vastu tellist, nahk rebeneb, valu põletab.

Minu hääle kõla kajab mööda kitsast ruumi üles, pörkab siis seintelt jälle tagasi, mähkudes justkui mu ümber, lämmatades mind.

Siis seal. Jälle vari. Väike paus.

Ta seisab üleval, tema tume kuju tõkestab osa helendusest.

Mu süda taob, lind, kes üritab puurist välja laperdada. Hingan kiiresti ja sügavalt, mu paljad õlad iga liigutusega tellist kraapimas.

Kuid vaatan muudkui üles, ei hooli valust. Ta kummardub alla, tema kahvatud sõrmed keerduvad ümber puuliistude mu kohal. Ma kuulen tema hingetõmbeid, sügavaid ja madalaid.

Minu enda hingamine kiireneb selle peale, kriibib, süda puperdab, puperdab, puperdab.

Siis heidab ta kõhuli, et läbi liistude vaadata. Ma tõmbun vastu sein, tõmbun käägarasse, mu tukk langeb laubale.

Üks silm, sinine ja tihedate ripsmetega, pilgutab mulle alla.

„Ma näen sind!” ütleb ta, hääli minu poole kajamas. Paanika laperdab sees. „Kuuled sa mind?” küsib ta.

Tõstan käe suule.

„Palun,” ütleb ta jälle, hääli iga väljaõeldud sõnaga nõrgem. „Olen vigastatud, asi on väga halb. Palun, aita mind.”

Surun kiirelt käe kitsasse pilusse enda kõrval, kompan ukselengi järele. Uks klõpsatab, õhk tulvab sisse ja mina sammun välja, tema hüüud kajavad mu selja taga, kui ukse lukustan ja üle kontrollin.

Pean olema ettevaatlik, poiss võib leida tee siia alla, ehk isegi põgeneda.

Ja see juba ei lähe, kohe mitte ei lähe.

Esimene peatükk

1. juuli 2015

Rannikust Rannikuni. Tänapäevane küsimus saates „Räägi kaasa“: Kas uimastitevastane sõda on läbi kukkunud?

Helistaja A: „Jah, neetud, on küll! Üks narkar röövis mind eelmisel nädalal, valitsus on liiga leebe.“ (Fiona, 47)

Helistaja B: „Ei. Olen taastuv sõltlane, töötan nüüd rehabilitatsioonis. Tegelikult olen märganud muutust, eriti, kuidas uimastisõltuvust vaadatakse nüüd kui terviseprobleemi.“ (Ryan, 27)

Helistaja C: „See on kontrolli alt väljas tänu kõikidele nendele immigrandidele, kes riiki sisse voolavad!“ (Dawn, 37)

Ekraan Anna silme ees muutus häguseks. Ta pani korraks käed näole, tema väikese tüdruku lõhn endiselt ta pihkudel: beebiõli magus lõhn ja see kirjeldamatu Joni hõng. See tõi endaga tema lapse naeratuse, mis õitses esmalt tema pruunides silmades, enne kui levis nendele amoretipõskedele ja roosadele huultele. Anna tundis,

kuidas kogu ta olemus valules tema järele. Tema esimene tööpäev pärast kaheksakuulist emaduspuhkust oli kestnud vaid kaks tundi ja juba tahtis ta meeleheitlikult olla tagasi oma tütre juures.

„Mis sa arvad, Anna?“ Ta vaatas üles ja nägi Heatherit, oma uut produtsenti, kes heitis talle karmi pilgu läbi nendevahelise klaasakna. Anna võttis kärmelt lonksu kohvi, kofeiini maagiline mõju hakkas tööle. Mälestus Joni naeratusest hajus, tema lõhn asendus kohviubade hapuka hõnguga.

Ta kummardus ettepoole ja vajutas ühte nuppu oma mikrofonil. „Võtame helistaja C välja,” ütles ta.

Heather kortsutas kulmu. „Ma pole kindel, et see on hea mõte. Nende kuude jooksul, mil sa olid ära, oleme leidnud, et publikule meeldivad immigratsioonikõned, need ajavad nad tagajalgadele.”

„Viimase *seitsme aasta* jooksul, mil olen seda saadet teinud, olen leidnud, et kõige parem on hoida fookus kitsas. Meie teema ei ole immigratsioon, vaid kas valitsuse uimastitevastane sõda on olnud edukas või läbi kukkunud.”

„Ma saan aru, mida sa mõtled,” lausus Heather, lükates kõrva taha musta juuksesalgu, mis oli julgenud põgeneda tema kaubamärgiks saanud tugevast krunnist. „Aga mulle meeldiks see sisse jätta. Ma olin Raadio 4 vanemreporter, mäletad, Anna? Täpselt sel teemal tehtud uurimus võitis mulle auhinna. Mul on nende asjade peale *instinkt*.”

Anna neelas ärrituse alla. Heather rääkis igal võimalusel oma ajast uuriva ajakirjanikuna. Kaks naist hoidsid silmi teineteisel. Heather määrati Anna uueks produtsendiks pärast seda, kui jaama armastatud produtsent mõni kuu enne Anna emaduspuhkust pensionile jäi. Heather ajas inimesi vihaseks, kaheldes kõiges, mida Anna ütles, tehes kõigile selgeks, et ei kavatsenud saatejuhtidele järele anda. Mõned administraatorineid ütlesid Annale, et nende arvates oli põhjuseks Heatheri uskumus, et naisena ei saanud ta vääritud austust ilma oma agressiivsemat poolt rõhutamata...